

[Sønderby]

Frikommuneforsøg har Venstre støttet, og det tror jeg også Socialdemokratiet har, for at prøve nogle ting af, om der er bedre muligheder, hvis vi lægger administrationen af lovene længere væk fra København. Man får måske ikke så mange politisk valgte, men får nogle sagskyndige med til at afgøre det, nogle, der sidder ude i kommunerne og amterne, hvor man har lavet landbrugsplanlægningen.

Venstre som parti har ikke taget stilling, men jeg har sagt fra min side, at man må prøve at vurdere det. Det, vi skal bruge frikommuneforsøget i eksempelvis Tinglev til, er at prøve at finde ud af, om landbrugsloven kan administreres bedre.

Men det vender vi tilbage til, hr. Bjørn Westh, når Bernsteinudvalgets betænkning ligger der i morgen. Jeg har ikke set, hvad der bliver sagt dér, så det står for egen regning. Vi har ikke drøftet det i Venstres gruppe, men jeg tror, at partiet er lige så liberalt som andre, og at jeg har lov til at have nogle synspunkter på det område. Så længe vi ikke har set forslagene, har jeg lov til at have nogle vurderinger af dem.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Man kan godt forsøge fra Venstres side at bortforklare det og skyde ryg, men realiteterne er, at Venstre går ind for det her. Nu skal landmændene – man kan kalde det en frivillig ordning, men der foreligger altså en kraftig opfordring – over en 5-årig periode lægge god agerjord brak. Det er, som jeg siger: der er også noget etik i det her. I øvrigt vil man overlade det til amtets teknikere at kigge på nogle af disse ting. Det er jeg ikke sikker på at dansk landbrug er særlig glad for.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Gade (SF):

Må jeg sige til hr. Rønholt, som siger, at EF's landbrugspolitik minder om planøkonomi, og til hr. Ernst B. Schmidt, der taler om, at da landbruget gerne ville ind i EF i sin tid, var det for at få frihed og frit råderum, at det er lidt underligt at høre, fordi, hr. Rønholt, EF's landbrugspolitik ikke minder om planøkonomi – det er planøkonomi. Det var derfor, at mange

landmænd ville ind i EF, nemlig fordi det gav garanterede høje priser. Det er planøkonomi, og det er helt i orden, og det har fordele på nogle punkter, og det har ulemper på mange. Vi diskuterer i dag nogle af ulemperne.

Jeg er lidt ked af, at landbrugsministeren ikke forstod, at når jeg kom med den snak om ådalen, om jordfordeling, var det faktisk for at gå konstruktivt ind i en debat om at få noget rimelig godt ud af det her. Det handler om, hvilken statslig udmelding man vil give, når der skal udpeges arealer.

I Struktur- og Planudvalgets rapport har man nogle konkrete forslag til det. Et af de områder kommer tæt på det, jeg har foreslået: at beskytte vandløbs- og sønære arealer, som er oplande til særlig følsomme recipienter. Det er ét område. Men jeg har altså særlig interesse for at få hele ådalsdiskussionen med. Det er ikke sikkert, at den er omfattet.

Det, jeg vil spørge landbrugsministeren om, er, hvilken udmelding man vil give vedrørende den planlægning. Det er muligt, det ikke er landbrugsministerens bord, så kan vi tage det under senere lovforslag. Men vi er nødt til at få det behandlet i udvalget, så vi ved, hvilke meldinger der bliver givet til de kommunale og amtskommunale myndigheder, når de skal udpege de områder. Jeg taler for et bredere syn end det meget snævre miljøfølsomme syn, også for at få nogle større naturværdier frem.

Så vil jeg sige til ministeren, der ikke kan forstå og er skuffet over vores melding om braklægning: Det er jo det, man har hørt i Markedsudvalget i lang tid. Det er, hvad vi har rådet regeringen til: at sige nej til braklægning og gå i forhandling om at få ekstensiveringsordningen forbedret og få miljøfordele. Det er helt præcist det, vi har sagt hele tiden. At regeringen ikke har villet følge den forhandlingslinje i EF, er vi kede af. Det er selvfølgelig derfor, at der i dag ikke er blevet andre muligheder.

Ministeren tog næsten det, at kornlagrene osv. i EF, de her ordninger, er formindsket, til indtægt for det. Vi skal blive enige om, at når kornlagrene i EF er formindsket, så er det, fordi man har solgt af lagrene, først og fremmest til Sovjetunionen. Det er altså ikke, fordi de her ordninger eksisterer.

Om selve braklægningsordningen kan man om den bedste version sige, at den kun er periodisk, hvor vi ønskede den permanent, hvor man